

Todellinen Kuningas

Joh. 6:16-24, Matt. 14:28-33

16. Illan tultua Jeesuksen opetuslapset menivät alas järven rantaan,

17. astuivat veneeseen ja lähtivät järven yli kohti Kapernaumia. Oli jo pimeää, eikä Jeesus ollut vielä palannut heidän luokseen.

18. Järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.

19. Kun he olivat soutaneet noin kaksikymmentäviisi tai kolmekymmentä stadionmittaa, he näkivät Jeesuksen kävelevän veden päällä ja lähestyvän venettä. Silloin he pelästyivät,

20. mutta hän sanoi heille: "Minä se olen, älkää pelätkö." (Joh. 6:16-20)

28. Pietari vastasi hänelle: "Herra, jos se olet sinä, niin káske minun tulla luoksesi vettä pitkin."

29. Hän sanoi: "Tule!" Niin Pietari astui veneestä ja käveli veden päällä mennäkseen Jeesuksen luo.

30. Mutta kun hän näki tuulen voiman, hän pelästyi ja alkoi vajota. Silloin hän huusi: "Herra, pelasta minut!"

31. Jeesus ojensi heti kätensä, tarttui häneen ja sanoi: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?"

32. Kun he olivat nousseet veneeseen, tuuli tyyntyi.

33. Ne, jotka olivat veneessä, kumartaen heittäytyivät hänen eteensä ja sanoivat: "Totisesti sinä olet Jumalan Poika." (Matt. 14:28-33)

21. He aikoivat ottaa hänet veneeseen, mutta samassa vene saapuikin siihen rantaan, jonne he olivat menossa.

22. Seuraavana päivänä järven toiselle puolelle jäänyt väkijoukko huomasi, että siellä oli ollut vain yksi vene ja että Jeesus ei ollut noussut siihen opetuslastensa kanssa vaan opetuslapset olivat lähteneet yksin.

23. Tiberiaasta tuli kuitenkin veneitä lähelle sitä paikkaa, jossa oli syöty leipää, kun Herra oli ensin lausunut kiitoksen.

24. Kun ihmiset huomasivat, ettei Jeesus eivätkä hänen opetuslapsensa olleet siellä, hekin astuivat veneisiin ja tulivat Kapernaumiin etsimään Jeesusta. (Joh. 6:21-24)

Pelko

Mitä Sinä pelkää? Tai ketä Sinä pelkää? Pelko on yleisinhimillinen ja erittäin voimakkaasti ihmisten elämää muovaava todellisuus? Pelolla on monet kasvot. On lasten pelkoa, kun vanhemmat juovat tai koulukaverit kiusaavat. On ihmispelkoa, mitä muut sanovat? On työttömyyden pelkoa ja epäonnistumisen pelkoa. On hyljätyksi tulemisen pelkoa ja rikosten pelkoa. On nimetöntä elämän pelkoa ja kipeää tiedostettua kuoleman pelkoa. Taloudellisen turvallisuuden menettämisen pelkoa, on sodan, onnettomuuksien tai sairauden pelkoa. On säikähtymisten ajoittain paljastamaa käsittämättömän syvää kauhua, iankaikkisen tuomion ja kadotuksen pelkoa. On omien pelkojen pelkoa, masennuksen ja unettomuuden pelkoa. On syyllisyyden paljastumisen ja häpeään joutumisen pelkoa. On aiheellisia ja perusteltuja pelkoja ja sitten kuvittelun synnyttämiä, mutta silti todellisia pelkoja. On vainon tai ajolahdin uhriksi joutumisen pelkoa.

Pelko voi toisaalta lamauttaa ihmisen, mutta usein se saa ihmisen toimimaan kaikella mahdollisella tavalla suojautuakseen uhkakuvia vastaan. Vakuutuksia hankitaan, lukkoja ja palohälytysjärjestelmiä kehitetään, terveyttä hoidetaan ja talousriskejä pyritään välttämään. Työ- ja liikenneturvallisuuteen, ympäristön puhtauteen ja puolustusvoimiin sekä poliisijärjestelmiin satsataan. Poliitikassa

ratkaisevat usein turvallisuuskysymykset. Sotien ja katastrofien jalkoihin jääneet ihmiset pyrkivät pakenemaan turvallisempiin maihin.

Mutta mitä ikinä ihminen voi turvallisuutensa parantamiseksi tehdä, pelkojen viimeinen ja varsinainen syy kuolema ei väisty. Se tulee joka tapauksessa. Kaikkien muiden pelkojen viimeinen yhteinen nimittäjä on juuri tuossa majesteetissa, jota kukaan ei lopulta kuitenkaan voi väistää. Kuolemanpelon viimeinen syy taas on ihmisen omantunnon todistus siitä, että hän ei mitenkään voi selvitä kuolemaa seuraavasta tuomiosta, sillä hän on syyllinen niin ihmisten kuin Jumalankin edessä.

Pelon kokemisen voimakkuudessa on suuria yksilöllisiä eroja. Joku on arka ja pälyilee jatkuvasti ympärilleen. Joku toinen näyttää kulkevan kuin pystypäin jopa suurissakin vaikeuksissa. Pelkoja voidaan siis torjua tai niiden valtaan voidaan joutua täysin. Aiheettomista peloista voidaan myös vapautua, mutta ihmisen viimeiseen pelkoon kuolemasta eivät mitkään järkiselitykset eivätkä parhaatkaan terapiat tehoa.

Pelko ja usko

Pelon vastakohta ei ole rohkeus vaan usko, joka turvaa sellaiseen suureen, iankaikkiseen ja väkevään Henkilöön, joka on kuoleman ja sen syyn synnin syyllisyyden kukistanut ja kykenee huolehtimaan Häneen turvaavasta ihmisestä niin elämän kestäessä kuin kuolemankin läpi. Tällainen kuoleman voittanut, synneistä vapauttava ja meitä rakastava Henkilö on Herra Jeesus Kristus. Siksi Raamattu kehottaa meitä pelkäämään Jumalaa eli asettamaan Hänet kaikessa auktoriteetiksemme, hallitsijaksemme ja kunnioituksemme ja kuuliaisuutemme kohteeksi. Joka ottaa Jumalan todesta, sen ei tarvitse pelätä mitään muuta:

"Mutta älkää antako heidän pelkonsa peljättää itseänne, älkääkään hämmästykö", vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne. (1 Piet. 3:14-15)

Synti ja pelko

Ennen syntiin lankeemusta ihminen ei tuntenut pelkoa, sillä hänellä oli täysi turva Jumalan yhteydessä. Synti toi mukanaan syyllisyyden ja pelon. Ihmisen varsinaiseksi pelon aiheeksi tuli itse Jumala. Miten hän voisi selvitä rikkoneena, syyllisenä, omasta syystään Jumalan tahdon hyljänneenä pyhän, puhtaan ja oikeudenmukaisen Jumalan edessä. Ihminen yritti kätkeytyä peloissaan Jumalan silmien edestä. Kun synti vielä sokaisi hänen järkensä, hänen pelkonsa sumensi hänen silmänsä kokonaan Jumalan rakkaudelta, joka ei ollut päättynyt, vaikka ihminen olikin hyljännyt Herran.

Vaikka syyllisyys ja pelko ovatkin suuria kirouksia ihmisen elämässä, on Jumalan armoa se, että syntiin langennut ihminen pelkää ja tuntee omantunnon syytöksiä. Ne ovat muistutusta siitä, että ihmisen on löydettävä tie takaisin Jumalan yhteyteen, voidakseen löytää tien vapautteen syyllisyydestä. Pelko voi siis ajaa ihmisen liikkeelle etsimään iankaikkista turvapaikkaa.

Megumin stoori

Lähetystyössä Japanissa tapasin erään Megumi nimisen 18 -vuotiaan neitosen, joka oli tullut kristittyjen opiskelijoiden ryhmän mukana avustamaan seurakuntaamme evankelioimistapahtumaan. Eräässä tilaisuudessa hän kertoi oman tiensä Kristuksen luo. Hän oli kotoisin Shikokun vuoristoiselta alueelta, jossa ei ole ainoatakaan kristillistä

kirkkoa. Hän oli kasvanut tavallisessa japanilaiskodissa, jossa palveltiin shintohenkiä ja buddhalaisia vainajahenkiä. Hänen ollessaan kymmenvuotias vuonna 1977 Shikokun yli erittäin raju taifuuni, pyörremyrsky. Myrsky alkoi siten, että ensin satoi 5 vuorokautta aivan kaatamalla. Vuoristossa niiden päivien aikana satoi kokonaista 2 metriä vettä eli saman verran kuin Suomessa sataa yhteensä kolmessa vuodessa.

Sateiden alkaessa Megumin isä ja äiti olivat kotoa poissa, eivätkä päässeet tulemaan takaisin kuin vasta parin viikon kuluttua, koska vuoristotie heille huuhtoutui pois parista sadasta kohdasta. Hän oli siis sisarustensa ja isoisänsä kanssa kotona talossa, joka sijaitsi jokilaaksossa vuoren rinteellä sen verran korkealla, että kun tulvat veivät mennessään joen rannalla sijaitsevan kylän rakennuksia, ihmisiä tuli tulvia pakoon ylempiin taloihin. Eräs naapureista tuli heille.

Siinä vaiheessa Megumia rupesi todella pelottamaan. Pelon keskellä hänen mieleensä palautui asia runsaan viikon takaa. Hänen äitinsä oli käynyt Tokushiman kaupungissa (noin 1½ tunnin matkan päässä heiltä) ostoksilla. Tuliaisiksi hän oli tuonut Megumille kuvakirjan, koska tiesi Megumin pitävän lukemisesta. Vaikka äiti ei ollut mikään kristitty, hän oli ostanut kirjakaupasta Kuvaraamatun. Siitä Megumi ensi kertaa elämässään luki nimen Jeesus Kristus. Kirjassa hän oli pysähtynyt myös sen kuvan eteen, missä Jeesus myrskyn keskellä nuhtelee tuulta ja tulee täysin tyven.

Pelkonsa keskellä Megumi ajatteli, että Jeesus Kristus kykenisi heitäkin auttamaan. Siksi hän liitti kätensä yhteen ja rukoili:

"Jeesus Kristus, pelasta minut ja meidän perhe, niin ettei yksikään meistä kuolisi tässä taifuunissa."

Rukous osoittautui erittäin aiheelliseksi, sillä myrskyn viimeisenä päivänä tapahtui se, mitä kyläläiset olivat eniten pelänneet. Rankkasateiden kostuttama hiekkaperäinen vuorenrinne kylän yläpuolelta sortui kylän päälle surmaten 32 kyläläistä. Valtava hiekka, sora, kivi ja mutavyöry osui myös suoraan heidän taloonsa. Alakerta meni täysin kappaleiksi ja siellä ollut naapuri kuoli, mutta jokin voima tarttui yläkertaan ja piti sen koossa, vaikka se siirtyikin paikaltaan. Heidän perheensä jäsenet olivat yläkerrassa eikä kukaan heistä edes loukkaantunut.

Megumi jäi ihmettelemään, kuka ja millainen on tuo Jeesus Kristus, joka kuuli hänen rukouksensa. Hän kyseli vanhemmiltaan ja opettajiltaan asiaa, mutta kukaan ei tiennyt Jeesuksesta muuta kuin, että kysymys on kristittyjen Jumalasta. Kysymys jäi vaivaamaan Megumin mieltä. Kesti seitsemän vuotta ennenkuin hän sai vastauksen, sillä hänen kotinsa lähitienoilla ei ollut ainoatakaan kristillistä kirkkoa eikä yhtään kristittyä, jolta hän olisi voinut asiaa tiedustella.

Ylioppilaaksi valmistuttuaan Megumi muutti suureen yliopistokaupunkiin ja sieltä hän löysi kirkon. Ensi töikseen hän meni tapaamaan pastoria ja kysyi:

"Kuka ja millainen on Jeesus?"

Kuultuaan Megumin tarinan pastori selitti:

"Jeesus on tehnyt suunnattomasti paljon enemmän sinun hyväksesi kuin vain pelastanut teidän perheen inhimillisesti katsoen varmalta kuolemalta. Hän on antanut itsensä sinun sijaisnasi kärsimykseen ja kuolemaan Golgatan ristillä, jotta kaikki sinun pahat tekosi ja pahuutesi annettaisiin sinulle anteeksi ja sinä saisit iankaikkisen elämän Hänen yhteydessään."

Megumi kiinnostui kuulemastaan ja kysyi:

"Miten minun olisi mahdollista oppia tuntemaan Jeesus Kristus?"

Pastori antoi hänelle Uuden testamentin ja sanoi:

"Jeesus Kristus puhuu tässä omassa sanassaan ja sinä voit puhua hänelle rukouksessa."

Niin Megumi alkoi pastorin kanssa tutkia Jumalan sanaa ja eräänä päivänä hän sai kokea, miten hänen syntinsä pyyhittiin pois ja Jeesus Kristus tuli Pyhässä Hengessä hänen sydämeensä asumaan. Pian sen jälkeen hänet kastettiin. Hänestä kasvoi innokas Herran todistaja opiskelijamaailmassa.

Pieni vene vastatulessa

Pienessä veneessä keskellä järveä opetuslapset sinnittelivät päästäkseen rajussa vastatulessa eteenpäin kohti vastarantaa. Myrsky vain yltyy. Jeesus oli lähettänyt heidät keskelle myrskyävää järveä pelastaakseen heidät paljon suuremmasta vaarasta, jonka muodosti kansanjoukko, joka olisi halunnut tehdä Jeesuksesta Leipäkuninkaan. Kuuliaisuudesta Herraa kohtaan he olivat lähteneet liikkeelle, vaikka mitään he eivät niin olisi halunneet kuin sitä, että olisivat saaneet nähdä Hänet Kuninkaana. He eivät ymmärtäneet tilannetta yhtään paremmin kuin kansakaan. He tunsivat toki Jeesusta enemmän kuin kansa, mutta heidän eivät vielä ymmärtäneet, mitä Jeesuksen Kuninkuus syvimmiltään merkitsee. Jeesus ei tullut muuttamaan yhteiskuntaa täyttämällä ihmisten vatsoja vaan Hän halusi valloittaa ihmisten sydämet totuudellaan ja armollaan. Opetuslapsille tilanne oli tavattoman suuri kiusaus, ja siksi Jeesus ensimmäiseksi auttoi heidät ulos siitä lähettämällä heidät paluumatkalle.

Tottuneille kalastajillekin vastatuuli oli ylivoimaisen kova. Siitä huolimatta he eivät kääntyneet takaisin, vaikka se olisi pelastanut heidät nopeasti uhkaavalta veden varaan joutumiselta. Syy oli heidän halunsa pysyä uskollisena Herran antamalle käskylle, vaikka he eivät Jeesuksen toiminnan syvintä hengellistä merkitystä vielä tajunneetkaan. Tähän tilanteeseen Herra tuli kävellen veden päällä. He saivat nähdä jälleen tunnusteon.

Minä se olen

Opetuslapset eivät tunnistanee Hahmoa, jonka etenemistä ei se tuuli, joka heitä pidätteli, näyttänyt mitenkään estävän. Heidä seuraava ja lähestyvä Hahmo ei myöskään vajonnut myrskyviin aaltoihin, vaan eteni johdonmukaisesti ja näytti kulkevan heidän ohitse. Opetuslapset joutuivat hukkumisen pelkoa syvemmän kauhun valtaan. He huusivat: "Aave!" Emme usko aaveisiin, mutta jos näemme sellaisen, pelastumme pahanpäiväisesti. Ja he todella näkivät!

Silloin he kuulivat tutun äänen: "Minä se olen. Älkää pelätkö." Ja Herra oli heidän kanssaan. He ottivat Hänet veneeseen ja pääsivät turvallisesti perille toiselle puolelle.

Tätä tunnustekoa eivät nähneet ketkään muut kuin opetuslapset. Miksi? Ehkäpä siksi, että Jeesus tajusi kuinka syvä oli opetuslasten pettymys, kun Hän oli kieltäytynyt Kuninkuudesta. He olivat ehkä alkaneet kysellä, mahtoiko Jeesuksella ollakaan kuninkaallista valtaa. Siksi Hän halusi osoittaa heille Kuninkuutensa ja nyt yli luonnon voimien. "Kieltäydyin kyllä kruunusta leivän vuoksi, mutta älkää tehkö siitä vääriä johtopäätöksiä. Minä olen Kuningas. Kuninkuuteni ulottuu kaikkiin elämän alueisiin, myös luontoon.

Vaikka koko totuus ei opetuslapsille nytkään vielä valjennut, niin kuin Markus kertoo, he kuitenkin Matteuksen mukaan "kumartaen rukoilivat Häntä" ja sanoivat: "Sinä olet totisesti Jumalan Poika." Tässä ei ole mitään ristiriitaa, sillä hämmästyneinä ja tajuamatta asiain syvyyttä he kuitenkin palvoivat Häntä ja tunnistivat Hänessä Jumalan Pojan.

Väärä ja oikea käsitys Messiaasta nousivat toisiaan vastaan. Itse asiassa Jeesuksen inhimillisesti katsoen vei ristille kansan väärä käsitys kuninkuudesta. Tämä vastakkain asettelu on tämänkin päivän todellisuutta. On leipään ja materiaaliseen perustuva käsitys Kuninkuudesta. Mutta on sitten oikea hengellinen käsitys Kuninkuudesta, jossa totuus ja armo kohtaavat. Toki leipä ja materiaallinen kuuluvat myös Jumalan valtakuntaan, mutta todellinen Kuninkuus on hengellistä, se on Jumalan valtaa ihmissydämissä. Jeesuksen rakkaus omiinsa näkyy siinä, että kun he olivat vaarassa jäädä väärän käsityksen valtaan, Hän vie heidät tilanteisiin, joissa Hän näyttää oman valtansa uudessa valossa.

Pietarin kävely veden päällä

Vastatuulen ahdistamina ja Jeesuksen hahmon pelästyttäminkin opetuslapset uskalsivat heittäytyä Herran varaan, kun heille valkeni, kuka aaltojen päällä kävelen heitä lähestyi. Aina askeleen verran muita edellä Pietari ehdotti:

"Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla luoksesi vettä pitkin."

Mutta silloinkin, kun he uskalsivat Herran varaan, he olivat taipuvaisia epäonnistumaan. Kun Herra sanoi: "Tule!" Pietari todellakin käveli veden päällä Jeesusta kohti. Hän kykeni siihen, mitä halusi. Hän heittäytyi uskossa Herran sanan varaan ja saavutti voiton uskossa. Mutta kuitenkin hän epäonnistui niin pian kuin hän käänsi silmänsä Jeesuksesta aaltoihin, siis vallitseviin olosuhteisiin. Hän upposi aaltoihin. Niin käy aina kun suuntaamme mieleemme pois Herrasta.

Mutta kaiken tämän jälkeen nämä kaikkea muuta kuin uskossaan täydelliset miehet ottivat Jeesuksen veneeseen ja kumartaen rukoilivat Häntä ja tunnustivat Hänet Jumalan Pojaksi. Jumalan valtakunta ei ole uskossaan täydellisten vaan niiden, jotka kaikessa heikkoudessaankin panevat luottamuksensa Jeesukseen. Sillä Jeesus haluaa hallita heitä voidakseen tehdä heistä täydellisiä. Kärsivällisesti Hän johti heitä, odotti heitä, antoi heille mahdollisuuden myös ottaa nopeita askeleita uskon kasvussa (kulkemalla aluksi ikään kuin heidän ohitse). Mutta kun heidän uskonsa ei riittänyt ahdistuksessa, Hän kääntyi heidän luokseen ja auttoi heidät pois sen keskeltä. Tuo vene on erittäin hyvä kuva tämänkin päivän Jumalan valtakunnasta.

Jeesus ja seurakunta

Tapahtuma kertoo, millainen on Jeesuksen suhde seurakuntaansa. Näemme, miten Herra toimii silloin, kun seurakunta uskollisena ja kuuliaisena Herran antamalle lähetyskäskylle joutuu todellisiin vaikeuksiin ja myrskyn keskelle. Mihin vaikeuksiin ikinä voimmekaan joutua - usein tosin enemmänkin siksi, että olemme tottelemattomia Hänelle kuin kuuliaisuudestamme - Hän on aina paikalla ja tulee avuksemme. Pietari joutui veden valtaan uskon pettäessä, mutta välittömästi, korostan välittömästi Jeesus oli paikalla, ojensi kätensä ja nosti hänet uudelleen kävelemään. Vaikka Jeesus nuhtelee uskomme heikkoutta, Hän ei viivytä meiltä apuaan.

Silloinkin kun Jumalan seurakunta näyttää olevan yksin - Jeesus vuorella rukoilemassa - hetkeksikään ei Jeesuksen silmä jätä sitä. Jeesus on aina valmis keskeyttämään leponsa Isän yhteydessä tullakseen taistelevan seurakuntansa avuksi ja tueksi. Majesteettillisella helppoudella Jeesus kulkee vastatuuleen valtaviin aaltojen päällä sen tien, jota vene oli vaivoin edennyt.

Eikö tämän näkemisen tulisi antaa meille rauha: Herra on kanssamme! Voi olla, että olet myrskyn keskellä, mutta juuri siksi, että Herra on Sinut siihen lähettänyt. Silti saattaa tuntua kuin Jeesus olisi poissa. Edellisellä kerralla Jeesus oli myrskyssä ollut opetuslasten veneessä mukana. Silloin riitti, että he herättivät Jeesuksen, mutta nyt tilanne näytti aivan toiselta ja oudolta. Kuitenkin Hän näki ja tiesi. Yön pimeydessä he eivät nähneet lähestyvää Herraa. Hän ei voi jättää eikä hylätä. Hän tulee juuri niitä aaltoja myöten, joita Sinä pelkää.

Syvissä ahdistuksen vesissä Herran omankin mielen voi täyttää merkillinen kauhu: Joku lähestyy, mutta se on kuin aave. Mutta pimeyden keskeltä kaikuukin ihmeellinen ääni:

"Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen. Älkää pelätkö." Juuri syvin pimeys on usein se paikka, jonka keskeltä Herran kirkkaus loistaa väkevimmän.

Ito laivassa

Vuosi sitten 90 vuotiaana kirkkauteen päässyt japanilainen pastori Eiichi Ito kertoo eräästä elämänsä tilanteesta, jossa Herra vapautti hänet pelosta ja vei syvemmälle tuntemiseensa:

"Elettiin sodanjälkeistä aikaa. Kiersin normaalin seurakuntatyöni lisäksi julistamassa Sanaa eri puolilla Japania. Eräänä sunnuntai-iltana nousin pieneen laivaan Wakayaman satamasta palatakseni Shikokun saarelle. Noihin aikoihin säätiedotukset eivät olleet yhtä luotettavia kuin nykyään ja niinpä laivan yllätti taifuuni kesken matkan. Pieni laiva hyppelehti ja pomppi kuin kaarnapursi valtavilla aalloilla. Miehistö komensi matkustajat pukemaan pelastusliivit ylleen, sillä tilanne oli epätoivoinen.

"Seisoin laivan eräässä portaikossa pidellen kaikin voimin kiinni kaiteesta pysyäkseen edes jotenkin paikallani. Kävin rukoustaistelua sydämessäni. Oman taivaaseen pääsemiseni suhteen ei minulla ollut huolta, sillä tiesin, että pelastuisin Jeesuksen uhrityön tähden perille kirkkauteen, vaikka laiva hukkuisikin:

'Mutta Herra, miten vaimoni parivuotias pikku poikamme ja vanha äitini, jotka olet antanut minun huollettavakseni, selviävät näinä ankeina aikoina ilman minua.' Hiljaa Herran Pyhä Henki palautti mieleeni, miten Herra oli huolehtinut meistä sodan aikana Kiinan lähetystyössä ja sieltä takaisin tuhoutuneeseen Japaniin. Herra muistutti minulle:

'Kykenen kyllä huolehtimaan vaimostasi, pojastasi ja äidistäsi, vaikka matkasi päättyisikin nyt.'

Sydämeni täytti sanoin kuvaamaton rauha ja huulilleni nousivat erään tutun virren sävelet, jotka puhuvat Herran täydellisestä huolenpidosta kaikissa elämän tilanteissa.

"Samassa kuulin kajuutan puolelta hysteeristen matkustajatoveriini avunhuutoja ja lähdin heitä auttamaan. Kaikkien suureksi hämmästyksesi laiva selvisi kuin selvisikin uppoamatta Komatsushiman satamaan asti."

Entä Sinä ja minä?

Voi olla, että Sinä ja minä olemme pelkureita ja vähäuskoisia. Mutta Herra Jeesus Kristus ei jätä meitä yksin. Hän on heikkouskoistenkin seurassa ja vastaa siitä, että

hekin pääsevät perille Jumalan valtakuntaan ja perille asti kirkkauteen. Mutta Herra kyllä haluaisi, että Sinä oppisit luottamaan Häneen, sillä vain siten sinä voit vapautua turhista peloista. "Älä pelkää, sillä Herra itse on Sinun kanssasi."

Jos tiedät vielä olevasi Jeesuksen valtakunnan ulkopuolella, Herra kutsuu Sinua tulemaan luokseen. Hän haluaa vapauttaa Sinut synnin ja pelon taakoista turvallisuuteen, joka kestää olosuhteista riippumatta. Käy Hänen luokseen syntisi ja epäuskosi tunnustaen. Pyydä niitä anteeksi ja ota Hänet vastaan oman elämäsi purteen.